

Letošní Tour kolem Znojma jsme zahájili 20.9. v rekordním počtu 10 lidí. Po nedělním příjezdu jsme se šli podívat ke stánku Znovínu nad Havraníky, ale byl zavřený. Měli jsme nakoupený burčák ze Šaldorfu a klobásy z Pavlic, tak nás to tolik nemrzelo. Celý večer jsme štelovali kotel, protože v některých místnostech byla zima. V pondělí mělo být pěkné počasí a tak jsme dali malý okruh Retz - Šatov. Ve Chvalovicích jsem si objednal v jednom sklípku ořechovku a po občersvení jsme to vzali přes Popice na základnu. Cestou jsme museli před Šatovem přelézt plot i s koly, protože byla brána přes letiště zavřená. Z výletu vypadl Alík jehož noha chycená nějakou infekcí vypadala jako roub sloní nohy.

Opět jsme startovali ze stánku nad Havraníky a druhou dávku jsme dali v Hnanicích. Šíra největší namakanec skupiny remcal, jest-li budeme vůbec jezdit, že se mu ještě neotočil tachometr. Tachometr i s kolem se mu otočil o kilometr dál, kdy při jízdě z kopce hodil "tlamu". Docela se ošklivě potloukl, ale okruh s námi odjel. Stal se však adeptem na titul "padavka". Večer ho ženské zafačovaly, ale nakonec odjel do Prahy do nemocnice na kontrolu, protože měl sníženou pohyblivost rukou a ramene. Kalich hořkosti si ještě vypil cestou, protože mu kuny poškodily kabely v motoru, takže do Prahy se nedoploužil k doktorovi včas. Večer pak volal ze servisu, že mu auto konečně opravili. Alík nakonec odjel do Prahy taky, protože antibiotika nezabraly a navíc mu chtěli ve Znojmě uříznout prst. Otravu nohy dostal z blbého puchýře na prstu nohy. Oslabenou skupinu posílila spolužačka Sylva, která přijela busem a vsedla na kolo přímo z kanceláře. Pěkně funěla. V úterý jsme si dali okruh přes Rakousko.

Vzali jsme to přes zříceninu Kaja a Hardegg. Na Hardeggu byla v pokladně česká průvodkyně. Je zajímavé, že v odkazech na Hardegg se moc neuvádí, že patří knížeti Schwarzenbergovi. Prý tu byl den před námi. https://cs.wikipedia.org/wiki/Therese_Schwarzenbergov%C3%A1 V Čížově jsme si dali oběd, který nebyl nijak zázračný. Jedna skupina jela pak na vinici Šábes po silnici, já jsem to vzal kolem Dyje. Po občerstvení jsem to vzal ještě do hospody u baby Jabby do Havraníků, kde jsem koupil poslední 2l vína na večer. Ve středu mělo být horší počasí, proto jsme to vzali pěšky do Znojma. Podívali jsme se i do podzemí, ale měli jsme suchého průvodce, který nezaujal. Nazpátek jsme jeli do Havraníků busem. Večer jsme dojeli do Šatova do sklepa Poppových na degustaci vína. Jelikož jsme měli jen jedno auto musel se Míla otočit dvakrát. Ve čtvrtek odjely obě naše spolužačky na Prahu busem domů. My jsme jeli opět přes stánky na Šatov, kde jsme dali nejdříve víno u Moravského sklepa. Obsluhoval nás Jarek Nohavica, resp. jeho dvojník, který se jmenoval také Jarek. Z jeho nabídky "bílée, rosée, obée dobréé" jsme si dali rosé. Oběd jsme si dali opět u Fandy a pokračovali jsme do Chvalovic. Zde bylo pár stánků včetně navštíveného <http://www.deguvin.cz/> otevřených. Opět jsme si dali burčáček a prolistovali jsme knihu hostů sousedního vinaře, u kterého jsme také kdysi byli. Kluci ho poznali podle jeho vizáže, byl to Čáryfuk. Bohužel já už měl z burčáku dřevěný jazyk, tak jsem mu

několikrát řekl, Čuryfuku. Naštěstí se neurazil. Poradil nám i cestu na vinný hrádek Lampelberg u Vrbovce, kde jsme ještě nebyli.

Po objetí okruhu, polovina lidí jela na základnu a já jsem ještě jel do Šaldorfu. Opět jsme okusili jiný stánek s burčákem a moštem. Zadem přes Kaufland a Kraví horu jsem dojel do Popic, kde jsem si dal v hospodě borůvkové knedlíky. Poslední zastávka byla opět ve stánku nad Havraníky. Večer jsme dali karty a trochu se pobalily věci. V pátek jsme měli do deseti vyklidit základnu, což jsme provedli a jeli jsme shánět víno a burčák. Po nakoupení materiálu jsme vyrazili k domovu. Jelo se pomalu, protože buď kuny nebo jiná závada rozhodila motor našeho auta. Za Znojmem nás lízly ve vysoké rychlosti dvě auta, akorát to první mělo smůlu, protože to druhé byl policejní Superb.